

Sag (det er fra et andet Sted, de ere komne), vi have udtalt Beslutninger; men disse Beslutninger har han ikke fulgt af Hensyn til de Ansfer, der ere udtalte fra Landemoderne.

Rofod: Da jeg mener, at Ministeren eller Anordningsmagten ved den Bestemmelse, som findes i Slutningen af § 3 i den kongelige Anordning af 2den Oktober 1862 angaaende den Myndighed, der er tillagt Amtsrådet, er gaaet ud over Grænserne for Anordningsmyndigheden, saa skal jeg tillade mig at tilraade det høie Thing at vedtage det Endringsforslag, der er stilleet. Jeg skal til denne Erklæring kun knytte en Bemærkning, som jeg vil have flaaet fast. Her foreligger ganske vist et Retspørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om et Overtagelse af den ene Statsmagt ligeoverfor den anden, og da Thinget er i Besiddelse af en Fond, en Samling af udmærkede og skarpsindige Jurister eller Retslærde, forekommer det mig, at det ubetinget havde kunnet gjøre Regning paa fra dem at faae et særdeles godt Bidrag til dette meget mørke Spørgsmaals Opklaring, men det er vidunderligt, at der ikke fra den Side er fremkommen den ringeste Udtalelse; vi maae altsaa her henholde os til vor egen Rægmændsforstand. Jeg har dog ikke villet lade dette befunderlige Forhold gaae aldeles uændset hen, at medens de Herrer Jurister, naar det kommer an paa at afløse en Rancellistofvel med et folkeligt Ord eller Udtryk, anvende al deres juridiske Skarpsindighed for at bevise, at der ligger den og den Forskjel i Betydningen, saa har idetmindste hidtil ikke en Eneste af de Retskyndige i Folkethinget udtalt sig om, hvorvidt der her efter vore statsretlige Forhold kan siges at være begaaet et Overtagelse af Anordningsmagten.

Formanden: Jeg skal bemærke, at dersom der var Spørgsmaal om Overtagelse af en anden Deel af Statsmagten paa den lovgivende Magts Omraade, vilde dette Spørgsmaal ikke kunne afgjøres ved Udtalelser af enkelte Medlemmer her i Thinget, men kun ved en Beslutning af dette, og til en saadan foreligger der for Øieblikket ikke noget Forslag.

Rofod: Jeg turde maastee gjøre den Bemærkning, at jeg troer, at Tilstedeværelsen af det Endringsforslag, der er stilleet af Rigsdagsmændene for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) og Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), har sin Grund i en stærk Tvivl hos Forslagsstillerne, og som jeg haaber hos flere Medlemmer af Thinget, om, hvorvidt Anordningsmagten i den nævnte kongelige Anordning har holdt sig indenfor sine Grænser, i Særbeleshed i § 3, hvorom der er talt.

Wille: Der er en Bemærkning, som det forekommer mig, at det vilde have været særdeles ønskeligt at høre under denne Sags Behandling, og som jeg oprigtig talt havde haabet navnlig at høre fremsat af den høitærede Kirke- og Underviisningsminister, der synes at være den Nærmeste til at udtale den, og som efter min fulde Overbeviisning tiltræder dens Rigtighed. Da det imidlertid ikke er skeet, troer jeg ikke, det vil være rigtigt at lade denne Debat slutte, uden at den dog er kommen frem fra een Side. Der er her henviist til et Kontingent af sjællandske Præster, der mellemt hverandre indbyrdes have fattet den Beslutning, at Ingen af dem vil betjene Udensogsmedlemmer i udenfogs Kirke uden efter Overenskomst med den Embedsbroder, som er den fast ansatte Præst ved denne Kirke. Imod denne Beslutnings Karakter er der blevet fremsat meget stærke Ytringer. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) erklærede dette for at være et stærkt Tidernes Tegn paa den Stemning, der findes i den danske Geistlighed, og efter senere Ytringer, han brugte, maa man antage, at han der ved har villet sige, at der skulde være en sjenkelig Stemning imod alle mulige kirkelige Friheder. Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) begyndte sit Foredrag, som om han var villig til at modtage denne Beslutning af sjællandske Præster som i og for sig ret fornøftig, men det viste sig snart, at det maatte være en Misforstaaelse, thi den ærede Rigsdagsmand gif derpaa over til at udvilde, at disse Præster ved deres Beslutning